

EDITORIAL

Trobareu en aquest butlletí l'habitual ressenya legislativa, així com dos comentaris jurisprudencials. El primer, de Jorge Pérez, tracta sobre la indemnització per finalització de contracte a personal indefinit no fix que obté un nou lloc de treball temporal amb el mateix ocupador, mentre que el segon, a càrrec d'Eva Comellas, es refereix a la motivació de la resolució de recursos administratius interposats contra actes dels òrgans col·legiats en convocatòries de provisió.

LEGISLACIÓ

DECRET LLEI 3/2025, DE 4 DE MARÇ, PEL QUAL S'ADOPTEN MESURES URGENTS EN MATÈRIA DE CONTRACTACIÓ PÚBLICA ([accés al text](#))

L'art. 5, relatiu a la subcontractació, disposa que l'empresa subcontractista ha de complir, en els mateixos termes que l'empresa contractista, amb les obligacions en matèria ambiental, social i laboral establertes pel dret europeu, nacional i autonòmic i en el conveni col·lectiu de referència d'aplicació al sector que correspongui.

RESOLUCIÓ ISP/498/2025, DE 18 DE FEBRER, PER LA QUAL S'OBRE LA CONVOCATÒRIA PER FORMAR PART DE LA BORSA DE TREBALL DE PERSONAL INTERÍ DE LES POLICIES LOCALS DE CATALUNYA I SE N'APROVEN LES BASES REGULADORES ([accés al text](#))

S'assenyala que les plantilles de les policies locals estan sotmeses a baixes i vacants constants que dificulten la realització de les tasques de seguretat de la població dels municipis afectats i que per aquesta circumstància és necessari poder donar una resposta ràpida i eficaç. Una forma de cobrir aquestes vacants és amb personal interí. En ús de l'[art. 40 del Decret 233/2002, de 25 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament d'accés, promoció i mobilitat de les policies locals](#), es pot disposar de llistes de personal per prestar serveis en règim d'interinitat per oferir als ajuntaments. L'annex de la resolució regula les bases de la convocatòria: requisits; sol·licitud d'accés i comprovació de dades; protecció de dades de caràcter personal; funcionament de la borsa i procediment de crida; suspensió temporal; i exclusió o baixa de la borsa.

RESOLUCIÓ SLT/4785/2024, DE 30 DE DESEMBRE, D'APLICACIÓ DE LA MESURA PREVISTA A LA DISPOSICIÓ ADICIONAL TRENTENA DEL DECRET LEGISLATIU 1/1997, DE 31 D'OCTUBRE, ALS ASPIRANTS APROVATS SENSE PLAÇA DE LA FASE 3 DELS PROCESSOS SELECTIUS D'ESTABILITZACIÓ MITJANÇANT ELS SISTEMES DE CONCURS DE MÈRITS I DE CONCURS OPOSICIÓ, I DEL PROCÉS ORDINARI (TAXES DE REPOSICIÓ) PEL SISTEMA DE CONCURS OPOSICIÓ CONVOCATS PER L'INSTITUT CATALÀ DE LA SALUT ([accés al text](#)) ([modificació mitjançant Resolució SLT/194/2025, de 22 de gener](#))

A l'empara de l'apartat 2 de la DT 2a de la Llei 8/2023, de 12 de maig, de mesures urgents per a la reducció de la temporalitat, de foment de la promoció interna i d'agilitació de la cobertura de llocs de treball amb funcionaris de carrera, s'aplica la mesura

excepcional de la [DA 30a del Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública](#) a 1.850 aspirants aprovats sense plaça de diversos processos selectius de l'Institut Català de la Salut. Se'ls nomena personal estatutari fix de les categories i especialitats que s'hi esmenten, seguint l'ordre de puntuació obtingut per les persones aspirants. El primer destí com a personal fix té caire provisional.

RESOLUCIÓN DE LA SECRETARÍA DE ESTADO DE FUNCIÓN PÚBLICA POR LA QUE SE ESTABLECE EL RÉGIMEN DE DISFRUTE DE UN DÍA DE PERMISO ADICIONAL POR LA COINCIDENCIA EN SÁBADO DE DOS FESTIVIDADES LABORALES EN 2025 ([accés al text](#))

En aplicació de la [Resolució de 28 de febrer de 2019 de la Secretaria de Estado de Función Pública](#), s'atorga un dia addicional de permís al personal al servei de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics, per la coincidència en dissabte dels dies 1 de novembre i 6 de desembre de 2025.

CRITERIO 5/2025, DE LA SUBDIRECCIÓN GENERAL DE ORDENACIÓN y ASISTENCIA JURÍDICA DEL INSTITUTO NACIONAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL, RELATIVO A LA APLICACIÓN DEL REAL DECRETO-LEY 11/2024, DE 23 DICIEMBRE, PARA LA MEJORA DE LA COMPATIBILIDAD DE LA PENSIÓN DE JUBILACIÓN CON EL TRABAJO ([accés al text](#))

S'emeten criteris sobre jubilació activa, jubilació parcial i complement per demora modalitat mixta de la jubilació contributiva.

REAL DECRETO 69/2025, DE 4 DE FEBRERO, POR EL QUE SE DESARROLLAN LOS ELEMENTOS INTEGRANTES Y LOS INSTRUMENTOS DE GESTIÓN DEL SISTEMA NACIONAL DE FORMACIÓN PROFESIONAL, Y SE MODIFICA EL REAL DECRETO 375/1999, DE 5 DE MARZO, POR EL QUE SE CREA EL INSTITUTO NACIONAL DE LAS CUALIFICACIONES ([accés al text](#))

SENTÈNCIES

DRET A INDEMNITZACIÓ DE TREBALLADORS INDEFINITS NO FIXOS QUAN ES PRODUEIX UNA CONTRACTACIÓ POSTERIOR A LA MATEIXA ADMINISTRACIÓ PÚBLICA

STS d'11 de desembre de 2024, recurs 4039/2023 ([accés al text](#))

Comentada per Jorge Pérez

El TS es planteja, en aquesta ocasió, la unificació de doctrina en relació amb el dret a indemnització d'una empleada pública que havia prestat serveis en una administració pública mitjançant un contracte de treball d'interinitat per vacant, que va ser declarat judicialment fraudulent, amb la consegüent qualificació de la relació laboral com a indefinida no fixa.

Aquesta declaració es va produir com a conseqüència de la reclamació de la treballadora davant l'extinció del seu contracte de treball després que la plaça es cobrés en haver-se dut a terme el procés selectiu reglamentari. L'Administració va comunicar a la treballadora aquesta extinció contractual alhora que li oferia, sense solució de continuïtat, un nou contracte temporal d'interinitat per vacant, subjecte en aquest cas a una oferta pública d'ocupació diferent. Per aquest motiu, va considerar que no procedia cap indemnització per l'extinció anterior, en contradicció amb la posició de la recurrent en aquest punt. La treballadora va acceptar el nou lloc de treball, però va entendre que tenia dret a la indemnització corresponent a l'extinció de la seva relació laboral anterior com a indefinida no fixa.

En primera instància, el jutjat social va estimar la demanda i va reconèixer el dret de l'empleada a percebre una indemnització equivalent a 20 dies de salari per any treballat fins a la finalització de la seva relació laboral indefinida no fixa. No obstant això, en suplicació el TSJ va estimar el recurs de l'Administració i va declarar que no procedia cap indemnització, atès que la relació entre les parts es mantenia, malgrat fos mitjançant la formalització d'un nou contracte de treball. Com que existia una sentència

contradictòria en què es reconeixia el dret a la indemnització per finalització de la relació laboral indefinida no fixa en un cas idèntic, el TS aprecia la concurrència de la contradicció necessària per entrar en el fons de l'assumpte i unificar doctrina.

La figura de l'indefinit no fix ha estat la resposta jurisprudencial a una anomalia que ha tingut, i continua tenint, una presència excessiva en l'ocupació pública. Aquesta figura tracta de resoldre la difícil conciliació entre els principis garantistes que inspiren una legislació protectora com la laboral i els principis constitucionals que vinculen l'ocupació pública a les exigències de mèrit i capacitat. Les conseqüències que l'ET, en el seu art. 15, estableix per al frau de llei en la contractació laboral de durada determinada impliquen negar el vincle temporal i presumir que la relació laboral és indefinida. Aquesta previsió xoca frontalment amb els esmentats principis de mèrit i capacitat establerts a l'art. 103.3 de la *Constitución*, que han d'inspirar els sistemes d'accés a l'ocupació pública. Així, en aquest àmbit concret, el caràcter indefinit de la relació derivada del frau de llei en la contractació laboral no pot atorgar a la persona treballadora afectada la condició d'empleada pública fixa si no supera el corresponent procés selectiu. Aquesta construcció jurisprudencial s'ha consolidat normativament i es reflecteix en la configuració de l'ocupació pública que recull l'art. 8.2 EBEP, on es fa referència al "personal laboral, ja sigui fix, per temps indefinit o temporal". Aquesta subtil diferència entre el personal fix i aquell que té una relació per temps indefinit implica l'assumpció de la figura de l'indefinit no fix com un exercici d'adequació a la realitat, però no com una validació del frau.

El nostre TS, de manera reiterada —SSTS de 25 de setembre i 12 de novembre de 2024—, ha conclòs que l'extinció de la relació laboral indefinida no fixa per la cobertura reglamentària de la plaça comporta el dret a una indemnització de 20 dies de salari per any treballat, amb el límit màxim de 12 mensualitats, considerant que la subscripció d'un contracte temporal posterior suposa una nova relació laboral entre les parts. Per tant, aquest nou contracte temporal en cap cas limita els drets i accions que la persona treballadora pugui exercir davant l'extinció de la seva relació laboral indefinida no fixa anterior.

Així doncs, la doctrina correcta en el cas analitzat no és la continguda a la STSJ que afecta la recurrent, sinó la de contrast. Cal tenir en compte, a més, que no concorre cap fet que permeti concloure que es tracta d'una única relació laboral entre les parts, ja que no hi ha cap element de continuïtat en aquest cas, ni pel que fa a l'antiguitat de la treballadora ni en relació amb la situació d'indefinió en la nova contractació. En realitat, l'Administració presenta l'oferta pública d'ocupació posterior a l'extinció com una nova situació i, en conseqüència, planteja una nova contractació amb circumstàncies i causes diferents de la relació indefinida no fixa precedent.

En definitiva, la treballadora que mantenia una relació laboral indefinida no fixa amb aquesta administració pública té dret, davant l'extinció d'aquesta relació per la cobertura reglamentària de la plaça, a una indemnització equivalent a 20 dies de salari per any de servei, amb el límit màxim de 12 mensualitats. Aquest dret no es veu alterat pel fet que, amb posterioritat a aquesta extinció, les parts subscriguin un nou contracte de treball temporal, fins i tot si no hi ha solució de continuïtat entre ambdues relacions laborals.

LA MOTIVACIÓ DE LA RESOLUCIÓ DEL RECURS ADMINISTRATIU INTERPOSAT CONTRA ACTES DELS ÒRGANS COL·LEGIATS EN EL CAS DE CONVOCATÒRIES DE PROVISIÓ

STS de 2 de desembre de 2024, recurs 4359/2022 ([accés al text](#))

Comentada per Eva Comellas

El TS resol en cassació un cas complex relatiu a una convocatòria de provisió de llocs de treball -sentència molt interessant també en matèria procedimental-. En concret, es tracta de la convocatòria d'un lloc de cap de secció d'un hospital públic autonòmic.

D'acord amb les bases de la convocatòria, el procés consistia en la valoració del currículum dels aspirants, d'una banda, i en la presentació i exposició d'un projecte tècnic relacionat amb la gestió d'una unitat assistencial, de l'altra. El projecte havia d'incloure un pla estratègic, un pla de qualitat i un programa de formació del personal, i els criteris per a la seva valoració havien d'establir-se per la comissió de valoració amb anterioritat a la fase d'exposició pública. Calia motivar la puntuació atorgada de manera adequada.

La comissió de valoració va fer una primera proposta d'adjudicació del lloc que fou recorreguda. L'Administració va estimar parcialment els recursos d'alçada interposats perquè va considerar que els criteris de valoració del projecte tècnic s'havien d'haver notificat als aspirants abans d'efectuar l'exposició i, com a mínim, el mateix dia, garantint-ne el coneixement per part de tots ells. Va anul·lar la resolució d'adjudicació i va ordenar retrotraure les actuacions al moment previ a l'exposició pública dels projectes. A partir d'aquí, s'inicien tota una sèrie de recursos judicials que no seran objecte d'aquest comentari.

Ens centrarem en la resolució del recurs d'alçada interposat per una de les aspirants contra la nova proposta d'adjudicació del lloc, emesa després d'haver retretret les actuacions. Amb relació a aquesta nova proposta, consta a l'expedient la valoració de cada aspirant, amb indicació de les puntuacions individuals atorgades per cada membre de la comissió en els diferents capítols de l'exposició del projecte tècnic, així com la suma d'aquestes per a cadascun d'ells. La recurrent qüestiona la valoració feta en especial per dos vocals de la comissió, així com la puntuació obtinguda en el conjunt de l'exposició del projecte. Com a única motivació de la resolució del recurs, l'Administració annexa un informe subscrit pels dos vocals la valoració dels quals s'ha considerat insuficient en el recurs. En l'informe justifiquen la seva decisió de detalladament.

En aquest punt, el TS analitzarà si s'ha motivat adequadament el judici tècnic en la resolució del recurs administratiu. Es plantegen com a qüestions d'interès cassacional objectiu per a la formació de jurisprudència les següents:

- a) Si la resolució d'un recurs administratiu es pot motivar mitjançant un informe tècnic explicatiu de les puntuacions atorgades als aspirants per part de la comissió de valoració.
- b) Si el contingut d'aquell informe ha d'estar subscrit per tots els membres de la comissió o si és igualment eficaç, a efectes de justificar les puntuacions, si s'emet per una part d'ells només.

Per a resoldre el primer dels punts, el TS analitza l'evolució de la doctrina sobre la discrecionalitat tècnica dels òrgans de selecció i l'obligació de motivar el judici tècnic quan així s'ha sol·licitat per part d'algun aspirant o bé quan aquell és objecte d'impugnació. En aplicació de la *Ley 39/2015, de 1 de octubre, del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas* (LPAC) la motivació es pot elaborar en la pròpia resolució o bé pot referir-se a informes o dictàmens quan aquests s'incorporin al text de la resolució. Ara bé, el TS recorda que aquesta exigència d'incorporació dels informes ha estat matisada per la seva jurisprudència en el sentit de considerar que si aquests informes consten en l'expedient administratiu i el destinatari hi ha tingut accés complet, aquesta tècnica "*in aliunde*" (per referència) satisfà les exigències de la motivació ja que permet igualment a l'interessat conèixer la justificació d'allò decidit per l'Administració. En conseqüència, conclou positivament la primera qüestió: sí que és possible motivar la resolució d'un recurs administratiu fent referència a un informe tècnic que consti a l'expedient, si se li garanteix l'accés al recurrent.

Aquest informe ha de complir les exigències de l'art. 88 LPAC: s'ha d'emetre per part dels membres de l'òrgan que va realitzar la valoració, sense ampliar, substituir ni esmenar les valoracions i puntuacions inicialment acordades. L'informe s'ha de limitar a exposar com l'aplicació dels criteris de valoració preestablerts condueixen al resultat individualitzat que atorga la preferència a un candidat davant dels altres, sense introduir elements nous que permetin justificar aquella qualificació.

Finalment, el TS resol negativament la segona qüestió plantejada: considera que l'informe que motiva la resolució del recurs no pot ser subscrit únicament per alguns membres de la comissió de valoració. Un informe que no subscriu tota la comissió no pot tenir el valor de justificar o motivar les puntuacions numèriques emeses per cadascun dels seus membres. Aquest informe només tindria aquell valor si és el president de la comissió qui el subscriu. I és que en aplicació de la legislació sobre règim jurídic dels òrgans col·legiats i encara que no es digui expressament, el TS conclou que és el president l'únic que pot subscriure un informe amb valor acreditatiu de la voluntat de tota la comissió, ja que és el president -i no així el secretari o una part dels vocals- qui en té atribuïda la representació.